

1993

Нюп

БАХСАН ТАРЫНДА

Бахсан тарында барама. Къаяла
Турадыла, узакъ жолдан жашлары
Къайтырларын сакълагъанча анала.
Ким биледи, не болур сагъышлары?

Ингир жолгъа къарай, тилсиз къаяла
Къайтханлагъамы къууана болурла?
Не уа – къайтмагъанлагъа жарейи, ала
Не сагъышлада жубана болурла?

Мен аны соралмайма къаялагъа.
Къууанч, бушуу да болур жүрекледде.
Эси жырын мурулдай жагъалагъа,
Бахсан суу ашыгъады тикледде.

Эшитеме аны шууулдаунда
Батырла жырларыны макъамларын.
Эшитеме черекни жырлауунда
Махтауду жигитлени хапарларын...

22 июнда, 1956 ж.

"НЮР" / "Свет" / № 7

ЕЖЕМЕСЯЧНЫЙ
ЖУРНАЛ
КАБАРДИНО-
БАЛКАРСКОГО
ДЕТСКОГО ФОНДА И
СОЮЗА БАЛКАР-
СКИХ ПИСАТЕЛЕЙ

Выходит
с января 1982 года

На балкарском языке

Главный редактор
Эльдар Гургуев

Редколлегия:

И. Маммеев
С. Мусукаева
М. Ольмесов
А. Созаев
В. Гляичев
Ж. Токумаев
Х. Шаваев

Худож. редактор
Ю. Алиев

Рисунок на обложке
Е. Дроздова

Сдано в набор
20. 04. 83
Подписано к печати
07. 05. 83
Формат 60 x 90 1/8
Бумага офсетная № 1
Гарнитура литературная
журнальная дубленая
Печать офсетная
Усл. кр.-отт. 1,3
Усл. пин. л. 2
Уч. изд. 2,7
Тираж 3000 экз.
Зказ № 1655
Индекс 73808

Адрес редакции
360000, Нальчик,
ул. Головки, 6

Нальчик, г.р. Ленина 33
Полиграфкомбинат
им. Революции 1905 года

"ТЮРК ДУНИЯСЫ" ДЕГЕН СЁЗБЕР

1. Волга сууну жагъасындагъы республиканы келечиси.
2. Орта Азияны республикаларыны бирини ара шахары.
3. Орта Азияны кыралларындан бирини келечиси.
4. Кавказлы халкъладан бирини келечиси.
5. Орта Азияны кыралларындан бирини келечиси.
6. Волга сууну жагъасындагъы республиканы ара шахары.

Бу атланы жангылмай тапсагъыз, тегерек "терезечикледе" башындан энишге уллу тюрк кыралны ара шахарыны аты чыгъарыкъды.

БЕГИЙЛАНЫ АБДУЛЛАХ

КЮЛЮРГЕ СЮЙГЕН ЖАШЧЫКЪ

Жилип келгенди жашчыкъ:

– Ам-ма-а!.. Ам-ма-а!..

– Ой, балам, ой?

– Кюлюрге сюеме-е!..

Кюлюрге сюеме-е!..

– Кюл, балам, кюл!

– Кюлалмай-ма-а!

Кюлалмай-ма-а!

– ?!

Къозутады къозучукъ да:

– Ма-а-а!.. Ма-а-а!..

Къозутады улакчыкъ да:

– Ме-е-е!.. Ме-е-е!..

Жилийды жашчыкъ да, къозуп:

– Кюлюрге сюе-ме-е!..

Кюлалмай-ма-а!..

Къозучукъ да: "Ма-а-а!.."

Улакчыкъ да: "Ме-е-е!.."

Хайда жашчыкъ да жия!

– Не этелие, не,– деп,– была?!

Не къадалгъансыз мынга?!–

Деп урушады Ынна.

ТОКУМАЛАНЫ ЖАГЪАФАР

БАЗАРДА БОЛГЪАН ИШ

(Алдарбекни хапары)

Бир жол анам бла баразгъа бардым. Эртте заманлада Курнаятда бек уллу базарла болуучу эдиле. Битеу да дуниядан ары келмеген адам жокъ эди. Бразилияда Рамтритрахшидормбарисихам деген бек узакъ шахардан окъуна келиучю эдиле Курнаятда болуучу тауушлукъ базарлагъа.

Анам кесине чилле жыйрыкъ сайлай, кеп айпандыкъ. Бу жолча бай базар а кермеген эдим. Алтын, кюмюш буунлукъла, ёшюн тюймеле, кюмюш саплы къамала! Тюрлю-тюрлю накъышла салынган чын аякъпа! Къажардан келген кююзле! Алтын къулакълары болгъан эшек окъуна! Бирин айт да бирин къой!

Анам да, кеси бюсюреген жыйрыкъны алып, юйге кетейик дегенибизлей, базарны тюз да ортасында бир къаугъа чыкъды. Мен ары тебидим.

— Алдар, жаным, барма ары. Анда уллу тюйюш ачылгъаннга ушайды, дегенни айтып, билегимден тутду да жибермей тохтады. Мени тохтаргъа унамагъанымдан сора, анам да ызымдан келди.

Тюйюшле хар базар сайын да бола туруучу эдиле. Алай бу жолча уллу

тюйюш а бир заманда да болмагъан эди.

Жети да японлу каратечи, алларына тюшгенни уруп, жерге къаллап, битеу да базарда болгъан кишилени дырын этип бара эдиле. Кеслери уа, ёрге секирип, аякълары, къоллары, башлары бла да ура эдиле.

— Не болгъанды сизге? Нек тюйюшесиз?— деп сордум отча къызгъан японлу базарчылагъа. Алай, аладан къайсысы эсе да, аягъы бла уруп, мени бияры чартлатды. Мени уа къаным къызды. Ачыуум—чыкъды. Арлакъда аууп тургъан бир арбаны эследим да, аны кечер агъачын чыгъарып, бузукъчуланы юслерине айпандым. Хы деп ургъанымлай, каратечиледен бири тюп-баш болуп жыгъылды. Къалгъанлары, аны керюп, ачы къычырышып, юсюме алындыла. Кеслеринде уа бир низам, женгиллик, гиртчилик, хыпярлыкъ да бар эди! Кёзлериме, къашларыма тебине башладыла. Алай мен къолумдагъы уллу къазыкъ бла силдегеним сайын ала, жабы этип, жан-жанына чачыла эдиле. Тюйюшюбюзню бек къызгъан кезиуюнде кечер агъач сынды да японлула юсюме хуна оюлгъанча оюлдула. Мени, тулукъ таууш этдирип, сыйпай чыкъдыла. Бойнумдан да тутдула. Ачыуум бютюн къайнады. Ол къызыуум бла эки да японлуну, келек жагъаларындан тутуп, жерден ёрге кетюрдюм да, къол таш атханча, экисин да быргъап ийдим. Ала, базар бурууну башы бла учуп барып, жерге топ таууш этип тюшгенлерин эшитдим. Дагъыда бир каратечини жумдуругъум бла "сыйпадым" да, урчукъча айпандырдым. Дагъыда бирин а... къысхадан айтханда, шошайдыла жигитле. Хорланганларына женгдирдиле. Кечхинлик тиледиле.

— Сиз не ючюн тюйюш ачхан эдигиз?— деп сордум алагъа.

— Тюйюшюр умутубуз да жокъ эди. Алай мени эгечими ким эсе да урлап кетгенди, къаугъа да андан башланганды,— деди японлупадан бири.

— Къызны ким урлагъан эсе да бу-

сагъат ызына келтиригиз! – дедим мен базар халкъына. Бираздан Ибрахим деген шауурдатчы жаш японлу кызыны, кьолундан тутуп, къарындашына алып келди. Кызы а аллай кызымы эди! Кызы угъай – толгъан ай!

Японлула манга уллу ыспас этдиле. Саугъагъа деп, бир кишмир келек да кийдирдиле. Алай бла тьююш-къаугъа да бошалды. Базар да тынчайды. Базарчыла барысы да манга, уллу ыспас этип, жюрек ыразылыкъларын билдирдиле. Бир къара негирли уа, асыры

кьюуаннгандан, келе-келип, къаты кьучакълады.

– Сен бизге айтчы, бу сен бизге кёргюзтген тьююшню аты неди? – деп сордула японлула манга.

– Курнаят тьююш! – дедим мен.

– Не залим тьююшдю! – деп, ала уллу сейирге кълдыла.

Анам да, мен да юйге кетдик. Ызыма бурулуп къарагъанымда уа ол ариу япон кызы манга назик кьолчугъун булгъай тура эди. Мен да кьол булгъадым...

С. Р. Е. ЧЕЧЕНОВАМЪАМЪ

АЙТЫЛГЪАН КЪАЯЧЫ

Къышда, жазда да, ёмюрлюк къарлары жууукъ кюнде жылтырай, Минги тау бирси Кавказ таулагъа бийикден къарайды. Акъ пелиуанны кёрюрючюн, къыш-жаз деп къарамай, жолоучула кёп санда келедиле. Бирлери, аны туурасындан къарап, суйюнедиле, бирлери уа Минги тауну желле дунясында жылтырагъан эки да тёппесине чыгъадыла.

Ариуду, къууатлыды бийиклени да бийиги – Минги тауубуз! Аны юсюнден халкъыбызда таурухла, жырла айтыладыла, назмула жазыладыла. Аны ёхтем сыфатын художникле ишлеген суратлада да кёребиз.

Халкъларыбызны къаугъалы тарыхларында Минги тауубуз кёпню кёргенди. Аны этегинде жашагъан таулу халкъгъа чакъырылмагъан къонакъла да аз келмегендиле.

Сейирликди Минги тауну тарыхы. Аны бетлеринде жигит, ётгюр адамланы атлары да аз айтылмагъандыла.

Озгъан заманлада бу тауланы да тауу – акъбаш сейирликни кёрюрге кёпле келгендиле. Минги тауну тийресинде ёмюрледен бери жашап келген малкъарлы къаячыла уа, алагъа болушуп, эс тапдырып тургъандыла. Жолоучула уа, артда, туугъан журтла-

рына къайтханда, таулуланы халалыкъларыны юсюнден, жигитликлерини юсюнден кёп халар айтхандыла, жазмаларында сагъыннгандыла.

Аллай жигит жашларыбыздан бири Сотталаны Ахия болгъанды. Рассейден, Ингилизден, Венгриядан болсун, башха къыралладан да келген жолоучулагъа, алимлеге, къаячылагъа жол башчы болуп, ол кёплеге болушханды. Минги тауну эки да тёппесине биринчи чыкъгъан да Сотталаны Ахия болгъанды.

Аламат уучу, тауланы ахшы билген, къаты санпы, узун бойлу, жютюкёз Ахия къыйын ишини не тюрлю кезулеринде да абызырай билмегенди. Жолоучулагъа болуша, кёл этдире, кесин суйдюргенди. Ала да анга ышаннгандыла, кесперин тауда ол юйретгенча жюрютгендиле.

Артда дунягъа атлары айтылгъан къаячыла да таулу жигитни эслеринден кетермей тургъандыла. Ингилизни къаячыларыны эм таматасы Дуглас Фрешфильд а, Минги таугъа экинчи кере келгенинде, антлы тенги Ахиягъа таулада жюрютюучю кезюлдюреуюгюн саугъа этип бергенди. Кесини эсгериулеринде айтхылы таулу къаячыны атын ол кёп кере сагъыннганды.

Минги таугъа биринчи чыкъгъанла – Киллар Хаширов бла Ахияны жигитликлерине аталып, эсгермеле ишленгендиле. Бююннгю къаячыла, жолоучула да, алагъа намыс эте, ол эсгермелени алларына гюлле салуучудула.

Минги таугъа, Кавказы бирси тауларына да Ахиядан бери мингле бла къаячыла чыкъгъандыла. Жигит къаячыны туугъан жеринде жарагъан альпинист лагерле ишлейдиле. Таулу жашла бизге келген къонакълагъа, жюз жыл мындан алгъача, жарыкъ тюбейдиле. Акъбаш пелиуанны тёппелерине чыгъаргъа не бла да болушадыла, жаш къаячыланы да юйретдиле.

Биз халарын айтхан Сотталаны Ахияны ахшы ызы сакъланнганлай ба рады.

– Энди уа, ахшы жаш, – дегенди хан, сакъалын къашый, – кёкде, жердеми – билмейме, мени аскериме кючю къарырыкъ тогъузжыллыкъ жашчыкъ барды дейдиле да, аны табып, бери келтирсенг – башынга эркинсе.

Бу буйрукъну эшитгенде, чабакъчыны бийчеси терен сагъышха кетгенди.

– Айтхан эдим санга, киши, алгъадан айтхан эдим, – дегенди ол, терен ахтына. – Болса да, не этерикбиз, бир амал излейик бу жоп да.

Алай айтып, тенгиз къызы Даулетге бир чум чыбыкъчыкъны бергенди.

– Муну бла тенгиз толкъунун юч кере къакъ да, тамата эгечим чыгъар. Ишни-халны айтырса да, насыбынг тутса, ол санга болушур. Хан сени жойса уа... билесе не боллугъун.

Тенгизден чыкъгъан ариу бир тулпар жашчыкъны чабакъчыны алпына сюегенди. Эгечине да салам айтдыргъанды.

Ханны къаласында бу жашчыкъны кёргенле бек сейирге къалгъандыла. Къолунда – къылкъыяр къылышчыгъы, кеси да бир жютюкёз, гиртчи затчыкъ.

– Къайда аскер жыйынынг? – де-

генди ол ханнга ёхтем ауаз бла.

– Эй, къалауурларым, мени алпымда баш иерге унутханы ючюн бу жашчыкъны тёппесине токъмакъ бла бир къатылчыгъыз! – дегенди хан.

Алай, къалауур къолун да кётюрюнчю, жашчыкъ аны хан тахтаны алпында сойландыргъанды.

Хан бу жашчыкъгъа къажау он башкесин ийгенди. Алай ала да бири бири ызындан аугъандыла. Аладан сора келген жюз аскерчи да хорлаялмагъандыла жашчыкъны. Минг да аскерчиси алайда сойланганларында, ханны ичине къоркъуу киргенди. Болса да аны кезиую да жетгеннге ушай эди.

Кюйсюз ханларындан азатланган шахарчыла майданнга чыкъгъанларында, жашчыкъ алагъа былай айтханды:

– Аманлыкъчы ханыгъыздан азатландыгъыз. Жангы ханыгъызгъа уа бу тюз акъыллы чабакъчыны айырыгъыз!

Алай бла чабакъчы Даулет хан болгъанды. Тенгиз къызы уа – ханбийче. Жашчыкъ, ишин-жумушун тамам этгеннге санап, тенгизге, ёз анасына къайтханды.

Хан, суйсе-суймесе да, чабакъчыны башына эркин этгенди. Алай, юч кюн да озмай, жангыдан чакъыргъанды.

– Энди уа, ахшы жаш, бир ашагъанлай, аскерим, къулларым да тоюп къалырча, аллай бир жюзюм келтир, дегенди хан.

Бек мудак болгъанды чабакъчы. Ханны жангы буйругъуну юсюнден бийчесине айтханды.

– Охо, бир амал излейик,– дегенди бийчеси.– Ма бу жюзюм терекни бутакъчыгъын ал да, тенгиз жагъасына бар. Тенгиз толкъунун муну бла юч кере къагъарса да, мени ортанчы эгечим чыгъар. Салам айтырса да, эгечинг бир татлы жюзюм ашарыкъ эди дерсе. Ол санга аллай жюзюм берсе – насыбынг. Бермесе уа – башынг таяр. Мен а хан бийчеси болурма.

Чабакъчы Даулет бийчеси айтханча этгенди. Бир заманда тенгиз толкъунундан кюнтиймез ариу чыкъгъанды. Чабакъчыгъа четенчик бла бир жюзюм бергенди. Быллай саугъа Даулетни къууандырмагъанды. “Бу, ханны мачаларын угъай эсе, гитче сабийчикни окъуна тойдурлукъ туююлдю”,– дегенди чабакъчы жаш.

Четенчикни кѳргенде, хан чабакъчыгъа хыны болгъанды, къаты чамланганды:

– Сен мени буйругъуму толтурмагъанса! Эки уууч жюзюм бла кимни тойдурургъа умут этесе?– дегенди ол, башкеслерин чакъыра. – Тайдырыгъыз муну башын, бу ѳтюрюккюню!

– Тохтачы, уллу ханым,– дегенди ѳзюрлени таматасы,– бир кѳрейик, не зат эсе да бу жюзюм дегени. Бир сыннайыкъ.

Узалгъандыла четенчикге. Алай, четенден къаплай бир кетсе, ызындан да аллай бир жюзюм чыгъа келгенди. Ашагъандыла ханны визирлери, ѳзюрлери да, аскерчилери, къуллары да – жюзюм а тауусулмагъанды. Бир заманда, асыры тойгъандан, ханны жыйыны кючден солуй башлагъанды. Алай болгъанлыкъгъа хан бютюн да бек чамланганды. Чабакъчыны алайда окъуна асып къояргъа буйрукъ бергенди. Болса да биягъы визир, хыйлалы ышара, былай дегенди:

– Сыйлы ханым, аны биз алай да алай да асарбыз. Къайры къачарыкъды къолубуздан. Кел, энтда да бир толмаз буйрукъ бер да бир кѳрейик.

ТЕНГИЗ КЪЫЗЫ

(Къырым-татар жомакъны ахыры)

Экинчи кюн, Даулет келгенде, хан анга быллай буйрукъ бергенди:

– Санга, чабакъчы жаш, буйругъум буду: тюз да бичакъ бла къатылгъанлай, ичинден къоянчыкъ секирип чыгъарча, аллай харбыз алып кел. Болжалы жети кюн бла жети кечеди. Буйрукъ ол болжалгъа толмаса – жашаудан тюнгюл.

Мудах болгъанды жаш. “Ичинден къоян чыкъгъан харбыз а ким кѳргенди? Жокъду дуняда аллай харбыз”. Жарсыуун ариу бийчесине айтханды.

Тенгиз къызы сагъышха къалгъанды. Сора, къолуна бир отун агъачны алып, былай дегенди:

– Ма, муну ал да, тенгиз жагъасына бар. Отун агъач бла тенгиз толкъунун юч кере къагъарса. Андан а мени кичи эгечим чыгъар. Ол сени тюрлю-тюрлю жемишле, кѳгетле бла сыйлагъанда, харбызны алырса. Насыбынг тутса, алай бла хандан къутулурса. Тутмаса уа – башынг таяр. Мен а хан бийчеси болурма.

Чабакъчы Даулет ол айтханча этгенди. Тенгизден а бир суусурат къыз чыкъгъанды.

– Санга эгечинг салам айтдыргъанды. Бир харбыз иеринги да тилегенди, – дегенди чабакъчы.

Къыз анга бир гитче харбызчыкъ бергенди. Жаш а биягъы къайгъыгъа къалгъанды. “Мындан не къоян чыгъаргъа боллукъду. Кеси къоян башы тенгли болмай тургъанлай?” Алай, не болса да, харбызны ханнга элтгенди.

Жыйгъанды хан адамларын: визирлерин, ѳзюрлерин да. Тюз да ол бичагъы бла узалгъанлай, харбыз жарылгъанды, ичинден а бир къоянчыкъ чыгъып къалгъанды.

Багъалы сабийле! Белгили драматург, поэт Боташланы Исса кёп жылланы, арымай-талмай, миллет культурабызгъа ахшы къулдукъ этиш келген эди. Чыгъармачылыкъ ишпиде ол "Нюр" журналны да унутмай эди. Белгили жазуучуну хурмет бла эсгере, Иссаны "Гюлле" деген назмусун басмалайбыз.

БОТАШЛАНЫ ИССА

Гюлле

Таулу жашчыкъ элинден
Чыкъды омакъ талагъа,
Кёз алмай полперинден,
Сейир этди алагъа.

Таланы кырдыгындан
Гюлю аслам кёрюндю.
"Жыйып-жыйып, быланы
Юйге элтейим", - деди.

Къызарта къолун, бетин,
Наныкъладан тойгъанды.
Къууанып, зауукъ этип,
Къызыл гюлле жыйгъанды.

Таланы ариулугъу
Аны эсинде къалыр.
Гюлле, наныкъла элтсе,
Эгешчиги къууаныр.

1983 ж.

Экинчи суратдагы уа Аттоланы Зухурады. Ол Фатиматланы устазларыды. Озгъан окъуу жылда Зухура да, ол окъутхан сабийле да улду сынамладан ётгендиле. Алапы школларында ачыкъ дерсе бардырылгъандыла.

"Ачыкъ дерс" дегенни магъанасы алайды. Дерсе сабийлени къалай окъугъанларына, дерслерине къалай хазырлапгъанларына къарагъан, сынамлары болгъан адамла олтурадыла. Бу жол бери келгенлени устаз да, сабийле да бек къууандыргъандыла. Дерсе Шауаланы Хасанны "Жерни кёзлери" деген китабыны юсюнден сёз баргъанды. Сабийле китапны сюзюп, магъанасын къалай аныглагъанлары айтхандыла.

Бек сейри уа не эди дегенде, дерсени устаз угъай, сабийле кеслери бардыргъанча болгъанды. Ала кеслерини

ана тиллерин иги билгенлерин, сюйгенлерин да ачыкъ кёргозгендиле.

Сёз ючюн, Сотталапы Зуля, туруп, жазуучуну жашау жолуну юсюнден айтханды. Дагъыда сабийледен бири, магнитофонну къуруп, Хасанны ауазын эшитдиргенди. Дерсе Зезаланы Тапзиля, Байсыланы Фарийзат, Жаболаны Азамат, Маняланы Фатимат, башхала да бек тири къатышхандыла.

Дерсени ахырында устазлары сёзбер къурагъанды. Сабийле уа аны жууапларын тапхандыла. Иш аны бла да бошалмагъанды. Глашланы Фатимат, къолуна микрофонну алып, сабийле бла бюжюнгю дерслерини юсюнден ушакъ бардыргъанды. Ол тенглерине соруула бергенди, ала уа тийишли жууапла хазырлап айтхандыла. Фатимат корреспондент хунери болгъанын кёргозгенди.

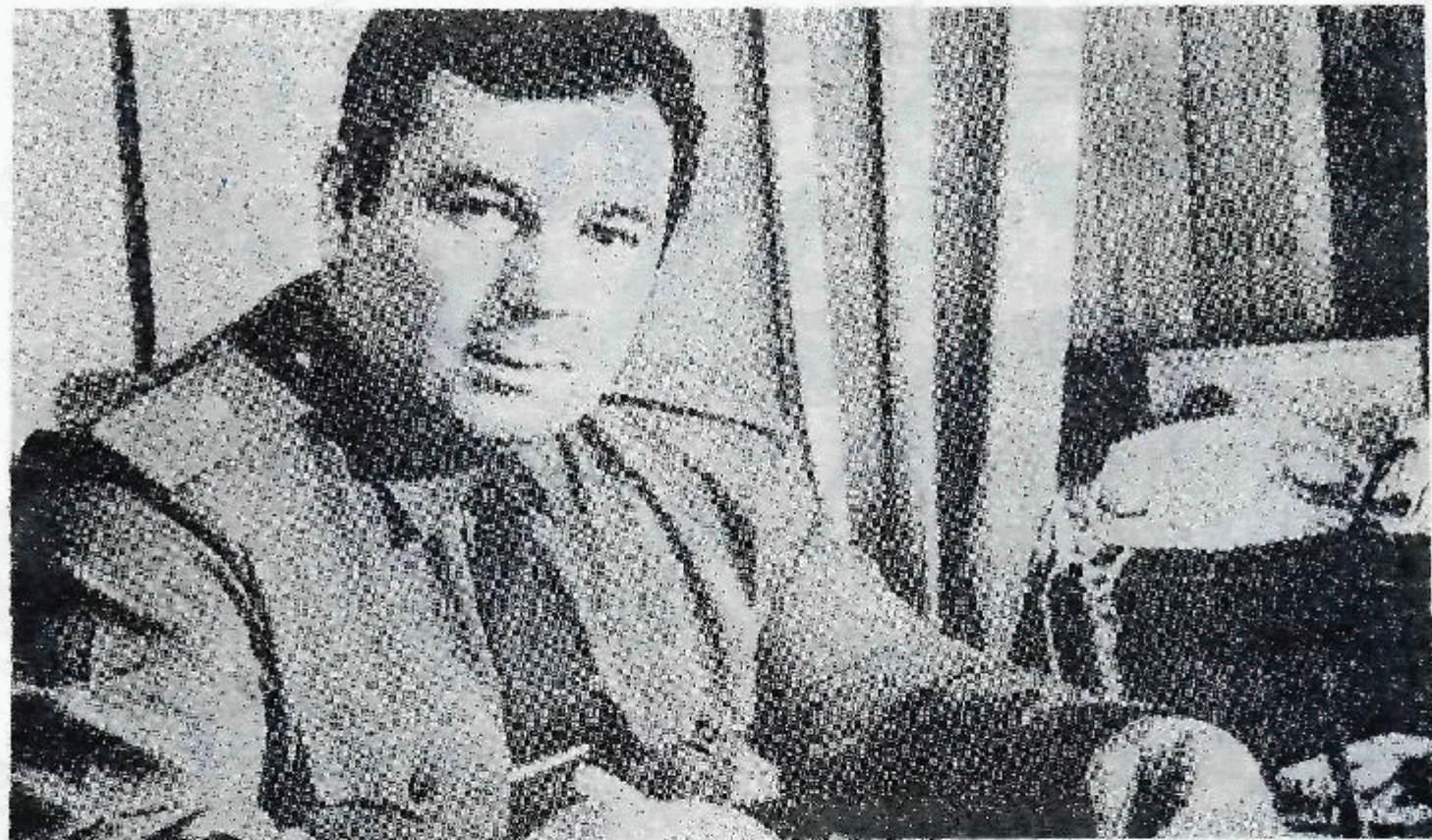
АЧЫКЪ ДЕРСДЕН - АЧЫКЪ СЕЗ

Багъалы сабийле! Шендио сиз жай солуудасыз. Тентлеригиз бла тубешгенде уа озгъан окъуу жылыны да эсгере туруучусуз. Жапгы окъуу жылыгъызны бапкланырын да ашыгып сакълай болурсуз.

Озгъан окъуу жылда биринчи классха баргъанла быйыл - экинчиге, экинчиге баргъанла - ючюнчюге, терюнчюге жюригенле да - бешинчиге барырла... Быйыл школну босагъа-сындап биринчи кере атларыкъла да аз тийюлшюле. Ала да огъурлу кюнде этсинле ол жууаплы атламларып!

Школ жашауда эсде къаллыкъ затла кеп боладыла. Бу суратдагы кыызчыкъ Глашланы Фатиматны, апы тентлерини да кепдио эстерип затлары. Фатимат Нальчикни 20-чы орта школуну окъуучусуду. Школда малкъар тил бла литератураны отоу барды. Анда белгили жазуучуларыбыз Мечиланы Кязимни, Къулийланы Къайсынны, Гуртуланы Бертни, Отарланы Керимни эм башкаланы суратлары бардыла. Таулу сабийлеге окъургъа бу школда иги онгла къуралгъандыла.

МАЛКЪАРНЫ ЖАНГЫ ГЕНЕРАЛЫ

Бу сиз суратын көргөн жангы генералыбыз Зокаланы Валерийди. Ол саулай да дивизияны командириди. Башхача айтханда, көп минг аскерчиге оноу этеди...

Школгъа энди хазырлана тургъан жашчыкыладан башлап, орта школну бошагъан жигитлесте дери да быллай аскерчиге сукъланмагъан, анга ушаргъа кюрешмеген ким барды! Валерий да жаш заманында алагъа ушай болур эди. Алай бек юлгюлю адам а анга туугъан атасы Къонакъбий болгъанды. Ол Уллу Ата журт урушхатири къатышхан жигит адам эди. Фронгда болдургъан батырлыгъы ючюн Зокаланы Къонакъбий Къызыл Байракъ орденге, башха аскер саугъалагъа да тийишли болгъан эди. Ол, урушдан къайтханда жууукъларын, тенглерин, излей кетип, Къыргъызстанда тапхан эди...

Валерий да анда туугъанды.

Халкы Туугъан журтуна атланганда уа Къонакъбий да койюрю-юйдигиси бла суйген Кавказына къууанып къайтханды. Валерий школ окъууун Долинскедеги 8-чи орта школда бошагъанды. Окъугъан жылларында спорт бла да къаты кюрешгенди. Республикабызны боксдан чемпиону болгъанды.

Таулу жаш аскер училищагъа атасыны оноуу бла киргенди. Аны айырмалы бошап, тюрлю-тюрлю аскер бөлүмлесте къуллукъ этгенди. Фрунзе атлы аскер Академияны бошагъандан сора къуллугъун андан ары бардыргъанды.

Апрель айда уа барыбызны да къууандыргъан хапар келгенди. Зокаланы Валерий генерал-майор атхатийишли болгъанды.

Бу иште къууана, Малкъарны махтаулу жашына ёмюрюнг узакъ болсун, жашау жолунг жарыкъ болсун, аскер чынларында жангы жұлдузла жылтырасынла, деп алгъыш этебиз.

"Нюрню" редакциясы.